

Tři kočky a přízeň

Žalman

Ve džbáňkovém domě,
žiju často sama,
žiju často sama,
sama potichu.

V letu zpěvní ptáci,
prohání se dvorem,
prohání se dvorem,
berou za kliku.

Tři kočky a přízeň,
slunko nad mou hlavou,
zaženeme žížeň,
bouře odplavou.

Tři kočky a přízeň,
tak co si přát víc,
zaženeme tíseň
v čase klekánic.

V údolí trav,
v údolí vzdechů,
své tělo složím,
na postel z mechu.

Do nebe říkám,
bohatým z nejchudších,
těm zbylým co nám zbyli,
s láskou se nekupčí.

Ve džbáňkovém domě,
je mi občas hezky,
je mi občas hezky,
hezky pod kůží.

Mám tu ještě kytky,
a když nejsi k mání,
a když nejsi k mání,
vůni po růžích.

Tři kočky a přízeň,
slunko nad mou hlavou,
zaženeme žížeň,
bouře odplavou.

Tři kočky a přízeň,
tak co si přát víc,
zaženeme tíseň
v čase klekánic.

V údolí trav,
v údolí vzdechů,
své tělo složím,
na postel z mechu.

Do nebe říkám,
bohatým z nejchudších,

těm zbylým co nám zbyli,
s láskou se nekupčí,
s láskou se nekupčí,
s láskou se nekupčí,
s láskou se nekupčí.